

Nr 156.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående vissa ändringsarbeten vid garnisonssjukhuset i Stockholm m. m.; given Stockholms slott den 10 mars 1922.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 mars 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NÖTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

I skrivelse den 22 september 1920 avgav arméförvaltningen förslag rörande överföring till i 1920 års riksstat förefintliga anslag av reservationer å äldre anslag, som på grund av den vid 1919 års riksdag be-

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 1 saml. 134 häft. (Nr 156—157.) 336 22 1

Arméförvaltningens skrivelse den 22 september 1920.

slutade nya uppställningen av fjärde huvudtiteln uteslutits ur riksstaten. Härvid anförde arméförvaltningen beträffande anslaget till garnisonssjukhusen i Stockholm, å Karlsborg och i Boden, att å staten för förstnämnda sjukhus uppstått en reservation av 103,042 kronor 33 öre, var emot vid garnisonssjukhuset i Boden uppkommit en brist å 65,730 kronor 65 öre. Den bokförda reservationen å anslaget i dess helhet från år 1919 utgjorde sålunda 37,311 kronor 68 öre. Denna reservation syntes böra överföras till anslaget till sjuk- och veterinärvård m. m. I detta sammanhang ansåge arméförvaltningen sig böra anmäla, att till sistnämnda anslag framdeles borde överföras ersättning för nyssnämnda brist å de till sjukhuset i Boden anvisade medel. Då denna brist icke varit känd vid den tid, då ämbetsverket avlämnat sin framställning angående brister å vissa reservationsanslag för år 1919, hade medel dittills icke blivit anvisade för ändamålet, men komme arméförvaltningen framdeles att anmäla densamma jämte de under år 1920 uppkommande brister å ett flertal reservationsanslag.

Kungl. Maj:ts
beslut den
5 november
1920.

Genom brev den 5 november 1920 föreskrev Kungl. Maj:t, bland annat, att förenämnda behållning, 37,311 kronor 68 öre, å reservationsanslaget till garnisonssjukhusen i Stockholm, å Karlsborg och i Boden skulle tillgodoföras ordinarie reservationsanslaget till sjuk- och veterinärvård m. m.

Chefläkarens
vid garnisons-
sjukhuset i
Stockholm
skrivelse den
14 augusti
1920.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 14 augusti 1920 anmälde chefläkaren vid garnisonssjukhuset i Stockholm, att han för genomförande av flera för sjukhuset ytterst nödvändiga förbättringar beträffande dess lokaler, avsedda för sjukvården, mathämtning och tvätt, samt för att bereda bostäder åt förrådsförvaltare och portvakt gjort framställning hos byggnadsstyrelsen om utarbetande av kostnadsförslag i berörda hänseende. Enligt med anledning härav uppgjorda beräkningar uppginge kostnaderna för ifrågavarande arbeten till sammanlagt 172,100 kronor.

Då de åtgärder, som vore av största vikt och sålunda först borde vidtagas, vore vissa omändringar beträffande behandlingsrum och sjuk-salar, förbättrade anordningar för patienternas utspisning samt inredande av portvaktsbostad, hade chefläkaren i skrivelse den 21 juni 1920 gjort framställning hos arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse om bemyndigande att för sagda ändamål få använda 90,130 kronor av besparingar å sjukhusets anslag. Enligt vad chefläkaren erfarit, hade emellertid arméförvaltningen icke ansett sig kunna besluta

angående denna framställning, utan hade ämbetsverket för avsikt att underställa densamma Kungl. Maj:ts prövning.

Övriga erforderliga arbeten avsåge ändringar i sjukhusbyggnadens källarvåning och våningen 1 tr. upp, reparation av nuvarande maskinhuset samt lilla köksbyggnaden jämte diverse arbeten och omkostnader ävensom inredande av bostad åt förrådsförvaltaren m. m. Kostnaderna härför beräknades uppgå till (172,100—90,130=) 81,970 kronor; och hemställde chefläkaren, att sistnämnda belopp måtte anvisas.

I häröver den 25 oktober 1920 avgivet yttrande tillstyrkte arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse den av chefläkaren sålunda gjorda framställningen samt hemställde, att Kungl. Maj:t måtte *dels* medgiva, att för ifrågavarande ändamål finge användas ett belopp av 11,600 kronor, som genom brev den 20 juli 1906 anvisats till uppförande av en byggnad för vård av epidemisjuka men som icke härför behövt tagas i anspråk, *dels* föreslå riksdagen att för samma ändamål anvisa ett anslag av (81,970—11,600=) i avrundat tal 70,400 kronor.

Arméförvaltningens civila departements och sjukvårdsstyrelsens yttrande den 25 oktober 1920.

I fråga om de ändringsåtgärder, som av chefläkaren i annat sammanhang föreslagits skola bekostas av besparingar å sjukhusets anslag, förklarade sig civila departementet och sjukvårdsstyrelsen komma att framdeles tillsammans med intendentsdepartementet avgiva framställning.

Genom brev den 12 november 1920 medgav Kungl. Maj:t, att för i chefläkarens skrivelse den 14 augusti 1920 avsedda arbeten vid garnisonssjukhuset finge tagas i anspråk omförmälda genom brevet den 20 juli 1906 anvisade men icke disponerade belopp, 11,600 kronor.

Kungl. Maj:ts beslut den 12 november 1920.

Vidare föreslog Kungl. Maj:t i 1921 års statsverksproposition riksdagen att för vissa tillbyggnads- och ändringsarbeten vid garnisonssjukhuset i Stockholm å extra stat för år 1922 anvisa ett reservationsanslag av 70,400 kronor.

Framställning till 1921 års riksdag angående vissa tillbyggnads- och ändringsarbeten vid garnisonssjukhuset.

Det sålunda äskade anslaget anvisades av riksdagen.

Uti skrivelse den 10 mars 1921 gjorde arméförvaltningens intendents- och civila departement samt sjukvårdsstyrelse framställning angående täckande av uppkomna brister å vissa ordinarie reservationsanslag samt anförde därvid, bland annat, att av den brist å 65,730 kronor 65 öre, som enligt vad förut nämnts uppstått å anslagsposten till garnisonssjukhuset i Boden, ett belopp av 5,381 kronor 38 öre, motsvarande under år 1919

Arméförvaltningens intendents- och civila departements samt sjukvårdsstyrelsens skrivelse den 10 mars 1921.

uppkomna ökade utgifter för expenser, kunnat ersättas av de för sådana utgifter till civila departementets förfogande ställda medel. Den återstående bristen, 60,349 kronor 27 öre, vilken i sin helhet utgjordes av merkostnader under år 1919 för bränsle och lyse, hade däremot dittills icke blivit slutligen täckt, utan hade, såsom framginge av skrivelsen den 22 september 1920, på den grund att bristen icke varit känd vid avlåtandet av arméförvaltningens framställning den 8 mars 1920 angående vissa brister å reservationsanslag för år 1919, tillsvidare måst belasta anslaget till garnisonssjukhusen i Stockholm, å Karlsborg och i Boden, å vilket från år 1919 bokförts en å staten för förstnämnda sjukhus uppkommen reservation. För att möjliggöra den i förstnämnda skrivelse i utsikt ställda bokföringsåtgärden i fråga om överförande till sjukvårdsanslaget av ersättning för bristen å de till bränsle för garnisonssjukhuset i Boden under år 1919 anvisade medel, syntes nu framställning böra avlåtas till riksdagen om anvisande av det därför erforderliga beloppet, 60,349 kronor 27 öre.

Proposition till 1921 års riksdag angående täckande av vissa brister å reservationsanslag.

Chefläkarens vid garnisons-sjukhuset skrivelse den 21 juni 1920.

I proposition, nr 316, till 1921 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att anvisa medel till täckande av, bl. a., nu ifrågavarande brist. Kungl. Maj:ts framställning i denna del bifölls av riksdagen.

Med skrivelse den 15 juli 1921 hava nu arméförvaltningens intendants- och civila departement samt sjukvårdsstyrelse överlämnat chefläkarens vid garnisonssjukhuset i Stockholm förenämnda framställning av den 21 juni 1920 angående disponerande av besparingar å sjukhusets anslag för vidtagande av vissa ändringsarbeten vid sjukhuset m. m.

I berörda framställning erinrar chefläkaren till en början, att han vid ett föregående tillfälle anhållit om medel för inköp av lämpliga transportkärl för den mat, som utspisades till de å sjukhuset vårdade. Detta äskande, som emellertid icke blivit beaktat, hade haft till mål att i någon mån förbättra utspisningsförhållandena vid sjukhuset. Då utspisningsanordningarna för de sjuka vid garnisonssjukhuset vore mycket bristfälliga och sedan energiska försök till en bättre ordning med hjälp av förhanden varande resurser icke medfört önskat resultat, ansåge sig chefläkaren nödsakad att upptaga frågan i hela dess vidd.

Utspisningen till patienterna tillginge för närvarande på följande sätt. Från det omkring 100 meter från sjukhusbyggnaden belägna köket fördes maten i större plåteisterner i det fria till sjukhuset. I en lokal, matfördelningssal, belägen en trappa upp i sjukhuset, skedde ut-

portioneringen till sjukhusets samtliga patienter, så att varje portion där iordningställdes. Matportionerna för varje sjuksal placerades i en s. k. back (trälåda), vilken av sjuksalens betjäning där avhämtades. Efter måltiden återställdes matbacken med servisen till matfördelningssalen, där även diskningen försigginge och där servis och backar förvarades. Såväl utportioneringen som diskningen utfördes av handräckningsmanskaper, som stode under köksföreståndarens befäl. Uppvärmningsanordningar för servisen funnes, men fungerade dåligt.

De olägenheter, som uppstode genom dessa olämpliga anordningar, vore många och stora. För det första kom den lagade maten nästan aldrig, särskilt vintertid, varm fram till patienterna. Portionerna vore ofta för små, ibland beroende på att en del mat »försvunne» på den långa vägen från köket till den sjuke och detta trots den strängaste möjliga kontroll. Vidare vore matfördelningssalen belägen inom en sjukavdelning på tre sidor omgiven av sjuksalar. Den nog så larmande trafiken till och från densamma påginge stor del av dagen. Även slamret från diskningen verkade störande på långt håll. Att de sjuka härigenom stördes i hög grad vore lätt att förstå, och den frid och stillhet, som borde vara rådande inom en vårdavdelning, vore här förbytta till deras motsatser. På läkarna och vårdpersonalen verkade missförhållandet i fråga beklämmande.

Till jämförelse ville chefläkaren nämna, huru utspisningsanordningarna på ett modernt sjukhus tedde sig. I köksavdelningen fördelades maten i särskilda packningskärl, vilka inlastades i små täkta vagnar. Genom korridorer och hissar fördes dessa matvagnar till de olika avdelningarna. Å varje sådan avdelning, vilken vore utrustad med serveringsrum och diskrum, mottog översköterskan de för hennes avdelning avsedda packningskärlen, och under hennes överinseende skedde nu fördelningen av maten å avdelningens egen servis. Diskningen och förvaringen av servisen skedde på avdelningen.

Kunde sådana anordningar, vilka vore de bästa möjliga för sjukhus, tillämpas på garnisonssjukhuset, skulle det utan tvivel vara lyckligast. Detta syntes emellertid vara uteslutet, då sjukhusbyggnaden saknade täckt förbindelsegång till köket och icke hade några hissar. Den svåraste bristen vore emellertid, att serveringsrum och diskrum saknades på avdelningarna. Endast inom en av sjukhusets fem avdelningar funnes lokal, som möjligen skulle kunna räcka till för ifrågavarande ändamål. För övrigt funnes å varje avdelning endast ett s. k. tékök, som vore så litet, att tanken att kunna använda det som serveringsrum vore alldeles uteslutet. Att anordna serveringsrum och diskrum å de

olika avdelningarna skulle dels ovälkommet inkräkta på vårdutrymmet och dels helt visst bliva mycket dyrbart.

De ovan anförda misshälligheterna i avseende på utspisningsanordningarna vore emellertid så stora, att de icke borde få fortbestå, även om sjukhuset beräknades hava endast få år ytterligare att fungera.

Efter att hava ägnat frågan en grundlig uppmärksamhet hade chefläkaren stannat vid följande förslag till utspisningsanordningar, vilka, ehuru ingalunda idealiska, dock skulle medföra de största fördelar, som vore möjliga att uppnå under förhandenvarande förhållanden och med relativt små kostnader.

Maten fördelades i portioner redan i köksavdelningen under överinseende av överkokerskan och köksföreståndaren. Härifrån fördes den direkt till patienterna för utspisning. Efter måltiderna fördes disken utom knivar, gafflar och skedar, vilka diskades och förvarades å sjukavdelningen, åter till köksavdelningen, där den i ett särskilt diskrum diskades och förvarades.

Servisen, som vore av mathämtartyp, förvarades i värmeskåp. I de väl uppvärmda serviskärlen placerades maten direkt från grytor och kastruller. För transporten till sjukhuset stuvades det för en viss sjuk-sal avsedda antalet portioner (mathämtare) i en s. k. back, vilken borde hava väl isolerade väggar (koklådstyp) samt vara försedd med lock. Å en rälsbana fördes backarna från köket till sjukhusbyggnadens västra gavel, där lådorna medelst en hiss transporterades upp på den där befintliga terrassen in i en överbyggd gång samt vidare till de särskilda sjuksalarna.

Med sådana anordningar skulle de sjuka även vintertid få sin mat varm och sina portioner obeskurna. I smått hade chefläkaren redan verkställt prov med de nu skisserade anordningarna, som därvid utfallit till patienternas och personalens belåtenhet.

De nya anordningarna skulle bland annat medföra den ovärderliga vinsten, att den lokal inom sjukhusbyggnaden, som f. n. användes till matfördelningssal och diskrum, skulle kunna förvandlas till ett par små sjuksalar och ett behandlingsrum, vilka alla skulle bliva mycket välkomna. De kunde lämpligen upplåtas till patienter, hörande dels till specialläkaren för öron-, näs- och halssjukdomar, dels till specialläkaren för ögonsjukdomar; nämnda sjuka hade hittills i allmänhet legat instuckna bland kirurgiska avdelningens patienter.

Skulle utspisningsanordningarna omläggas i ovan antydd riktning, fordrades ökat utrymme i anslutning till köket, nämligen ett diskrum och ett serveringsrum. Dessa lokaler erhöles lämpligast och billigast

därigenom, att nuvarande skafferiet, tvättstugan för inom sjukhuset bosatt personal samt mangelrummet omändrades till serveringsrum och diskrum. Härigenom förlorades emellertid lokaler för tvätt, som måste ersättas. Detta vore utan större svårighet möjligt, genom att mangeln flyttades en trappa upp i byggnaden samt tvättstuga för inom sjukhuset bosatt personal anordnades å byggnadens södra gavel invid det nu befintliga maskinhuset.

Men frågan om förplägnadens ordnande vore icke tillfredsställande löst endast genom beredande av lokaler. Även födans transporterande snabbast möjligt till sjukhuset vore av största vikt. Detta kunde på enklaste sätt, som förut antytts, åstadkommas genom anläggande av en rälsbana från serveringsrummet över sjukhusets gård till sjukhusbyggnadens västra gavel.

Dessutom hemställde chefläkaren om utförande av följande ändringsarbeten vid sjukhuset såsom varande i hög grad av behovet påkallade och av sådan natur, att de snarast möjligt borde förverkligas.

Från och med år 1921 vore en portvakt uppförd å sjukhusets stat. I dennes avlöningsförmåner inginge bl. a. fri bostad. I de av sjukhusets byggnader, i vilka bostäder funnes, vore utrymmena till det yttersta tillvaratagna, så att det icke funnes någon möjlighet att i dem bereda en bostad. Men även om detta vore möjligt, så vore det dock icke lämpligt, då portvakten skulle hava sin bostad i omedelbar närhet till den huvudingång, han skulle bevaka. Den befintliga vaktbyggnaden kunde för en relativt låg kostnad ändras till bostad åt portvakten, bestående av ett rum och kök jämte erforderliga garderober m. m.

Av stor vikt vore också, att en lagstadgad bod för svinmat och avskräde inrättades. För närvarande måste för detta ändamål avsedda kärl förvaras i en del av vedgårdsbyggnaden, där de stode på vanligt trägolv, en anordning, som ur hygienisk synpunkt vore helt förkastlig och som vore att betrakta som en nödfallsåtgärd. I denna byggnad kunde genom enkla inredningsåtgärder anordnas svinmatsbod med cementgolv i närheten av vattenkastare, klosetter och kolbod. Härigenom vunnnes möjligheten att köra direkt genom vedgården, vilket underlättade arbetet vid vedleveranser, ävensom en mycket lämplig plats för sjukhusets isupplag.

På grund av brist på lokaler hade de flesta inom sjukhuset boende befattningshavarna inga källare till förvaring av födoämnen. Ytterligare två familjer kunde erhålla dylikt utrymme genom uppdelning av en källare i det s. k. kommissariebostället.

Kostnaderna för de av chefläkaren föreslagna åtgärderna hade beräknats sålunda:

Ändring av rum nr 25 ¹ / ₂ , 37 och 38 jämte linoleum-	mattor till dessa	kronor	15,425: —
» » tvättbyggnaden	»	»	21,640: —
» » vaktbyggnaden	»	»	5,585: —
» » vedbodbyggnaden jämte flyttning av is-	stack	»	4,080: —
» » källaren nr 5	»	»	300: —
Kostnader för elektrisk armatur, arbetsledning m. m.	samt oförutsedda utgifter	»	10,000: —
Rälsbana och hiss för mattransport	»	»	25,000: —
Anskaffning av kärl och transportlådor	»	»	8,100: —
			<hr/>
		Summa kronor	90,130: —

Vad slutligen anvisande av dessa medel beträffade, ville chefläkaren anföra följande. År 1919 hade varit det första år, under vilket sjukhuset enligt nya bestämmelser ägt uppbära ersättning för sjukvård från de truppförband, vilka avpolleterat sjuka. Denna ersättning hade beräknats enligt kostnaderna för underhållsdag under näst föregående år. I betraktande av att priserna i allmänhet varit mycket höga under år 1918 och att sänkningar i desamma ägt rum under 1919 samt att den allra största sparsamhet iakttagits, hade under år 1919 en avsevärd besparing uppstått å sjukhusets anslag. En icke oväsentlig härtill bidragande orsak hade varit, att sjukhuset fortfarande haft medel anslagna till inköp av apoteksvaror, förbands- och sjukvårdsartiklar samt instrumentalutrustning m. m., vilka anslag från och med år 1921 bortfallit. Den besparing, som redovisats å sjukhusets anslag, belöpte sig till 92,136 kronor 83 öre, en summa, som vore tillräcklig till täckande av kostnaderna för de föreslagna förändrings- och förbättringsarbetena.

Arméförvalt-
ningens
intendents-
och civila
departements
samt sjuk-
vårdsstyrelses
yttrande den
15 juli 1921.

I sin förenämnda skrivelse den 15 juli 1921 hava arméförvaltningens intendents- och civila departement samt sjukvårdsstyrelse avgivit yttrande över chefläkarens förevarande framställning samt därvid anført, att de föreslagna ändrings- m. fl. arbeten vore synnerligen nödvändiga och därför syntes böra med det första komma till utförande. Sjukvårdsstyrelsen hemställde alltså, att Kungl. Maj:t måtte medgiva, att dessa arbeten finge verkställas i enlighet med ingivna ritningar och kostnadsförslag, mot vilka sjukvårdsstyrelsen icke hade något att erinra, för en kostnad av högst 90,130 kronor.

Beträffande sättet för bestridande av kostnaderna för ifrågavarande arbeten erinrade departementen och sjukvårdsstyrelsen, att arméförvaltningen i skrivelse den 22 september 1920 med förslag i anledning av den från och med år 1920 ändrade uppställningen av fjärde huvudtiteln till fördelning mellan vederbörande anslag av behållningen å 1919 års ordinarie reservationsanslag anmält, att å 1919 års anslag till garnisons-sjukhusen i Stockholm, å Karlsborg och i Boden, å staten för garnisons-sjukhuset i Stockholm uppstått en reservation av 103,042 kronor 33 öre, men att vid garnisonssjukhuset i Boden uppkommit en brist å 65,730 kronor 65 öre. Den bokförda reservationen å anslaget i dess helhet till ett belopp av 37,311 kronor 68 öre hade jämlikt kungl. brev den 5 november 1920, angående överföring av behållningen å 1919 års ordinarie reservationsanslag, tillgodoförts anslaget till sjuk- och veterinärvård m. m.

Av bristen, 65,730 kronor 65 öre, hade 5,381 kronor 38 öre, motsvarande under år 1919 uppkomna ökade utgifter för expenser, ersatts av de för sådana utgifter till civila departementets förfogande ställda medel, och återstående beloppet, 60,349 kronor 27 öre, utgörande merkostnader för bränsle och lyse, under första hälften av år 1921 belastat anslaget till arméns sjuk- och veterinärvård, titeln garnisonssjukhusen. Sedan emellertid 1921 års riksdag, i samband med beviljande av anslag till täckande av, bland annat, under år 1920 uppkomna brister å bränsle-anslaget, å nämnda anslag anvisat medel till täckande av ifrågavarande brist, hade beloppet, 60,349 kronor 27 öre, i arméförvaltningens räkenskaper tillgodoförts sjukvårdsanslaget, titeln garnisonssjukhusen, vilket anslag således numera ägde fullt tillräcklig behållning för de av chef-läkaren föreslagna arbetena.

Intendents- och civila departementen hemställde därför, att, därest de föreslagna byggnads- med flera arbeten bleve anbefallda, Kungl. Maj:t måtte föreskriva, att av de å garnisonssjukhusets i Stockholm stat besparade medel, som därtill lämnade tillgång, ett belopp av högst 90,100 kronor måtte få användas dels till vissa ändringsarbeten vid sjukhusets byggnader och lokaler, i huvudsaklig överensstämmelse med de av byggnadsstyrelsen uppgjorda ritningarna, dels till anskaffande av materiel till förbättrade utspisningsanordningar.

För verkställande av vissa tillbyggnadsarbeten m. m. vid garnisons-sjukhuset i Stockholm har, såsom av den lämnade redogörelsen framgår, redan ställts till förfogande ett belopp av sammanlagt 82,000 kronor, och framställning föreligger nu om disponerande av ytterligare 90,130 kronor. Då jag i likhet med vederbörande myndigheter finner samtliga

Departements-
chefen.

föreslagna ändringsarbeten och anordningar vara av behovet synnerligen påkallade, anser jag mig böra tillstyrka, att för ändamålet ytterligare erforderliga medel må få tagas i anspråk. Emellertid har jag, med hänsyn till att en avsevärd tid förflutit, sedan de framlagda kostnadsberäkningarna uppgjordes, föranstaltat om en förnyad granskning av dessa beräkningar genom byggnadsstyrelsens försorg. Denna granskning, som även omfattat kostnaderna för de arbeten, vartill medel redan anvisats men som ännu icke kommit till utförande, har givit till resultat, att kostnaderna kunna beräknas minskade med omkring 14,600 kronor, i anledning varav det belopp, som ytterligare skulle erfordras, torde kunna nedbringas till 75,500 kronor. Härvid är att märka, att de ursprungliga beräkningarna verkställdes före den senaste, i november 1920 träffade uppgörelsen angående arbetslönerna inom byggnadsfacket, samt att vid den nu företagna omräkningen hänsyn tagits till sannolika prissänkningar under innevarande år.

Vad härefter angår sättet för bestridandet av berörda kostnader, hava myndigheterna hemställt, att härför måtte få disponeras förefintliga besparingar å den för garnisonssjukhusen avsedda anslagsposten av det under fjärde huvudtiteln uppförda ordinarie reservationsanslaget till sjuk- och veterinärvård m. m. Vad sålunda föreslagits finner jag mig böra tillstyrka. Då emellertid varken det anslag, varå dessa besparingar ursprungligen uppkommit, eller det, under vilket desamma numera redovisas, varit avsett för utgifter av här ifrågavarande art, synes mig ärendet böra underställas riksdagens prövning.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att av förefintliga besparingar å den för garnisonssjukhusen avsedda anslagsposten av det under fjärde huvudtiteln uppförda ordinarie reservationsanslaget till sjuk- och veterinärvård m. m. må tagas i anspråk högst 75,500 kronor för utförande av vissa ändringsarbeten vid garnisonssjukhuset i Stockholm samt för anskaffande av viss materiel för förbättrade utspisningsanordningar vid nämnda sjukhus.

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. Lindman.